

Full diocesà

22 de novembre del 2020

p4 – Estat actual de la restauració de l'orgue de la catedral

p6 – Aclariments sobre algunes afirmacions del Sant Pare

Crist Rei

La solemnitat de Crist Rei acaba l'any litúrgic, enguany l'anomenat «A», en què ens ha acompanyat la lectura de l'evangeli de sant Mateu. L'acabem amb aquella bellíssima pàgina on es resumeix tot.

És on hi ha l'absoluta voluntat de Jesús d'identificar-se amb els pobres, els petits, els qui passen fam i set, els forasters, els despullats, els qui són a la presó, els qui estan de dol, els humils, els qui desitgen ser justos, els compassius, els nets de cor, els qui posen pau, els perseguits...; en definitiva, tots aquells que a la pàgina del començament de la seva predicació ha anomenat «benaurats», «feliços» (cf. Mt 5,1-12). Aquesta és la reialesa de Jesús que avui celebrem.

El qui tenia fam o set o era foraster o anava nu o estava malalt o era a la presó..., senzillament, era Jesús! Perquè

«tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40).

Hem començat l'evangeli amb les Benaurances sentint com Jesús diu: «el Regne del cel és per a ells». L'acabem i resumim avui sentint com Jesús, el Fill de l'home, assegut al seu tron gloriós, sentència: «Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món» (Mt 25,34).

Desitgem, doncs, sentir-nos ben nostre el Regne al qual ens convida aquest Rei que ens fa de Bon Pastor des d'ara fins al moment en què «Déu serà tot en tots» (1Co 15,28) en la plenitud del Regne, tal com ens diu sant Pau en la segona lectura.

(De Mn. Joan Torra)

«Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans... m'ho fèieu a mi»

Jesucrist, rei de tot el món / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.» (34,11-12.15-17)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.
[22]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots. (15,20-26.28)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra.

»Després el Rei dirà als de la seva dreta: "Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veiéreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm."

»Els justos li respondran: "Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despullat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?"

»El Rei els respondrà: "Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi." [...]
(25,31-46)

«Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure?»

Els misericordiosos entraran a la vida eterna

Joan Mir Tubau, prev.

Amb la solemnitat de nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el món cloem l'any litúrgic. Durant tot un any hem anat recordant i celebrant les meravelles que Déu ha obrat a favor nostre, a favor de tota la humanitat. I des del començament fins al final hem posat el Crist com a centre de totes les nostres celebracions.

En els nostres dies parlar de Jesucrist Rei no és pas gaire oportú, tenint en compte les imatges que tenim al cap sobre les reialeses d'aquest món. De fet, Jesús mateix, davant de Pilat, ja va aclarir que la seva reialesa no és cosa d'aquest món. Per a entendre, doncs, el significat de la reialesa de Crist no ens podem pas fixar en el que estem acostumats a veure. En la vida de Crist no hi ha ni honors, ni festes, ni palaus, ni inauguracions, ni abús de poder... Crist és un rei diferent.

Déu no vol un món dividit en reis i súbdits, sinó un món on tothom vegi la seva dignitat i els seus drets respectats, sobretot començant pels més desfavorits. D'aquí ve que ser «súbdit» d'aquest Rei és fer realitat en la vida de cada dia la lletra i l'esperit de les obres de misericòrdia. Per tant, celebrar la solemnitat de nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el món és tornar a recordar que l'única sobirania que podem acceptar com a norma de vida és la de Crist. Ell s'identifica amb el qui té fam, set, amb el foraster... (evangeli) i saber veure en tots ells el rostre de Crist —ser misericordiós— és decisiu de cara a entrar a la vida eterna.

La imatge

Dreta/esquerra, ovelles/cabres, tots els àngels, tots els pobles...; que res no vingui a distreure'ns de la paraula del Fill de l'home com a rei i com a jutge, on es juga la sort final. Jesús posa en primer pla els pobres i els necessitats, s'identifica amb tots ells i anuncia que el resultat d'aquest judici definitiu dependrà de l'actitud que cadascú adopti en relació amb ells.

Paràbola de les ovelles i les cabres (s. VI).
Sant'Apollinare Nuovo, Ravenna

Agenda

Lit. hores: Setmana II

23 dilluns

—Sant Climent I, papa
—Santa Lucrècia
Ap 14,1-3.4b-5/Salm 23/Lc 21,1-4

24 dimarts

—Sant Andreu Dung-Lac i companys màrtirs
—Santa Fermina
—Santa Flora
Ap 14,14-19/Salm 95/Lc 21,5-11

25 dimecres

—Santa Caterina d'Alexandria
Ap 15,1-4/Salm 97/Lc 21,12-19

26 dijous

—Sant Joan Berchmans, jesuïta
Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a/Salm 99/
Lc 21,20-28

27 divendres

La Mare de Déu de la Medalla
Miraculosa
Beat Ramon Llull
Ap 10,8-11/Salm 118/Lc 19,45-48

28 dissabte

—Santa Caterina Labouré
Ap 20,1-4.11-21,2/Salm 83/Lc
21,29-33

29 diumenge I d'Advent / Cicle B

—Sant Sadurní (Serni o Cerní)
Is 63,16b-17.19b.64,2b-7/Salm
79/1Co 1,3-9/Mc 13,33-37

Presentació de l'estat actual de la restauració de l'orgue de la catedral

Redacció

El dia 10 de novembre va tenir lloc, al peu de l'orgue de la catedral de Solsona, una roda de premsa per a donar a conèixer l'estat actual i les fases futures del procés de restauració d'aquell instrument. Aquest acte va coincidir amb la celebració dels 857 anys de la dedicació de la catedral solsonina.

La roda de premsa, en la qual es van aplegar diversos mitjans de comunicació, començà amb una breu presentació del Sr. Ramon Segué, membre de la Comissió de l'Orgue.

Seguidament Mn. Lluís Grifell, president i degà del capítol catedral, va explicar la història de l'orgue des que es construí el primer instrument, que fou cremat en la Guerra del Francès, fins a la construcció de l'orgue actual. També explicà els elements que conformen l'orgue, com ara la sala de manxes, la consola i la part superior.

Mn. Grifell va parlar del procés de restauració: la primera fase, iniciada l'octubre del 2019 i que ja està enllestida, consistí a restaurar els secrets, les manxes i els tubs de fusta; la segona fase, que ha començat aquest novembre i és la restau-

ració del moble neoclàssic; i la tercera fase, que consistirà en la instal·lació dels tubs metàl·lics, els teclats i el nou pedaler.

A continuació fou el torn de la Sra. Claustra Augé, restauradora de l'empresa Kreit-restauro, que va explicar l'estat actual del moble, com ara: enfosquiment i ennegriment, pols, brutícia, elements decoratius molt gastats, ratllades, cops, peces fragmentades i algun atac de xilòfags. Després exposà en què consisteix la intervenció actual: desinsectació, tractament d'anòxia d'alguns elements al CRBMC, neteja de la policromia i daurats, eliminació de resines, etc.

Per acabar, Mn. Lluís Grifell va presentar l'estat de comptes, comentant que el cost total de la restauració és de 671.543,01€. De moment, entre aportacions de particulars, empreses, entitats eclesiaístiques (mitra, bisbat, capítol) i Generalitat (CRBMC) i amb subvencions concedides pel Departament de Cultura de la Generalitat, el bisbat de Solsona, la Diputació de Lleida, l'Obra Social de «la Caixa», la Generalitat (CRBMC), l'Ajuntament de Solsona i el Consell Comarcal del Solsonès, s'han aconseguit 587.905,51€. Queda pendent de finançar la quantitat de 83.637,50€.

El vídeo del Papa-Novembre 2020

La intel·ligència artificial

Xarxa Mundial d'Oració del Papa

Com ja sabeu, cada mes la Xarxa Mundial d'Oració del Papa publica un vídeo amb la intenció d'oració d'aquell mes. En aquest mes de novembre el Sant Pare ens parla sobre la intel·ligència artificial.

La intel·ligència artificial és a l'arrel del canvi d'època que estem vivint. La robòtica pot fer possible un món millor si va unida al bé comú.

Perquè, si el progrés tecnològic augmenta les desigualtats, no és un progrés real. Els futurs avenços han d'estar orientats al respecte de la dignitat de la persona i de la Creació.

Preguem perquè el progrés de la robòtica i de la intel·ligència artificial estigui sempre al servei de l'esser humà... podem dir «sigui humà».

(Tots els vídeos a www.bisbatsolsona.cat)

La Coral Cardonina programa un concert a la carta

Coral Cardonina

La Coral Cardonina ha fet una crida a la població de la parròquia de Cardona per a participar en la confecció del programa del seu Tradicional Concert, que enguany tindrà unes característiques molt diferents.

Donada la suspensió dels assaigs per les restriccions sanitàries, l'entitat cardonina ha descartat celebrar la seva actuació anual en viu del desembre –el Tradicional Concert, rebatejat com a Memorial Josep M. Casafont, que enguany sumaria la seva 60ª edició– i proposar a la ciutadania un concert a la carta, nodrint-se dels enregistraments audiovisuals que els darrers anys ha digitalitzat.

Una iniciativa per a la qual s'ha confeccionat un formulari on es recullen cent cançons, d'entre les més representatives del repertori del cor cardoní, agrupades en diferents blocs temàtics, per tal que el públic pugui seleccionar les

que els agradin més. L'entitat ha fet una crida per tal que aquesta tria sigui al màxim de participativa, mitjançant la difusió de l'enllaç del formulari per les xarxes socials i els canals de l'entitat.

L'enllaç és:

<https://forms.gle/WSaqxcTWTMKmMCjDA>

i el límit del termini per a participar-hi és el 29 de novembre.

Passada aquesta data, es recolliran les quinze cançons més votades i es farà un muntatge audiovisual, a càrrec del Cinema Amateur Cardoní, a partir dels enregistraments històrics de la formació cardonina on s'interpreten aquestes peces. Si l'estat d'alarma ho permet, es preveu de fer-ne una projecció oberta al públic a Cardona, prèvia a la seva emissió pel canal de televisió local i les xarxes socials a partir de la segona quinzena de desembre.

Aclariment sobre algunes afirmacions del Sant Pare

Enviat per la Secretaria d'Estat a l'episcopat de tot el món

Algunes afirmacions contingudes en el documental *Francisco* del guionista Evgeny Afineevsky han suscitat, en dies passats, diverses reaccions i interpretacions. S'ofereixen, per tant, alguns elements útils amb vista a afavorir una adequada comprensió de les paraules del Sant Pare.

Fa més d'un any, durant una entrevista, el papa Francesc va respondre a dues preguntes diferents en dos moments diferents, que, en l'esmentat documental, van ser editades i publicades com una sola resposta sense la deguda contextualització, la qual cosa ha generat confusió. El Sant Pare havia fet en primer lloc una referència pastoral sobre la necessitat que, en el si de la família, el fill o filla amb orientació homosexual mai no sigui discriminat. A ells es refereixen la paraules: «Les persones homosexuals tenen dret a estar en família; són fills de Déu, tenen dret a una família. No es pot fer fora de la família ningú ni fer-li la vida impossible per això.»

El següent paràgraf de l'exhortació apostòlica postsinodal *Amoris laetitia*, sobre l'amor en la família (2016), pot il·luminar aquestes expressions: «Amb els Pares sinodals, he pres en consideració la situació de les famílies que viuen l'experiència de tenir en el seu si persones amb tendències homosexuals, una experiència gens fàcil ni per als pares ni per als seus fills. Per això, desitgem primer de tot reiterar que tota persona, independentment de la seva tendència sexual, ha de ser respectada en la seva dignitat i acollida amb respecte, procurant evitar "qualsevol signe de discriminació injusta", i particularment qualsevol

forma d'agressió i violència. Pel que fa a les famílies, es tracta per la seva part d'assegurar un respectuós acompanyament, amb la finalitat que aquells que manifesten una tendència homosexual puguin comptar amb l'ajuda necessària per a comprendre i realitzar plenament la voluntat de Déu en la seva vida» (núm. 250).

Una pregunta successiva de l'entrevista, en canvi, es referia a una llei local de fa deu anys a l'Argentina sobre els «matrimonis igualitaris de parelles del mateix sexe» i a l'oposició del llavors arquebisbe de Buenos Aires sobre aquest tema. A aquest propòsit, el papa Francesc ha afirmat que «és una incongruència parlar de matrimoni homosexual», agregant que, en aquest mateix context, havia parlat del dret d'aquestes persones a tenir certa cobertura legal: «el que hem de fer és una llei de convivència civil; tenen dret a estar coberts legalment. Jo vaig defensar això».

El Sant Pare s'havia expressat així durant una entrevista de l'any 2014: «El matrimoni és entre un home i una dona. Els Estats laics volen justificar les unions civils per a regular diverses situacions de convivència, moguts per l'exigència de regular aspectes econòmics entre les persones, com ara assegurar l'assistència sanitària. Es tracta de pactes de convivència de diferent naturalesa, sobre els quals no sabria donar un elenc de les diferents formes. És necessari veure els diversos casos i avaluar-los en la seva varietat.» Per tant, és evident que el papa Francesc s'ha referit a determinades disposicions estatals, no certament a la doctrina de l'Església, nombroses vegades reafirmada en el curs dels anys.

Gran aportació del clients de Bon Preu i Esclat a Càritas

El propassat mes d'octubre els clients de Bonpreu i Esclat van fer 362.972 donacions, amb què es recaptaren 62.956,52€ per a Càritas Catalunya a través de la Campanya d'Arrodoniment Solidari de la consultora Worldcoo. L'aportació a aquesta causa l'efectuaren tots els clients que, en pagar la seva compra a Bonpreu i Esclat amb targeta bancària, arrodoniren l'import final decicint, voluntàriament, fer aquesta donació.

La Pel·lícula

Mi hermano persigue dinosaurios

Dirigida per Stefano Cipani

Itàlia, 2019.

Intèrprets: Alessandro Gassman i Isabella Ragonese.

Comèdia dramàtica.

Pel·lícula guanyadora del Youth Audience Awards en els European Films Awards. Més de dos mil joves de trenta-dos països diferents l'han escollida com a millor pel·lícula del 2019. Es basa en el *best-seller* que va escriure el protagonista real de la història.

El film ens explica la història de Jack i la seva família. Quan té cinc anys, els seus pare li expliquen que tindrà un germanet però que serà «especial» (naixerà amb síndrome de Down). Ell pensa que el seu germà Gio té «superpoders», però amb el temps comença a sentir-se defraudat i fins i tot avergonyit durant l'adolescència. Aviat s'adonarà que Gio no solament és el seu germà, sinó que és el seu millor i incondicional amic.

La Pel·lícula

Los Rodríguez y el más allá

Dirigida per Paco Arango.

Espanya, 2010.

Intèrprets: Eduard Soto i Mariana Treviño.

Comèdia fantàstica.

Paco Arango ens presenta una història divertida amb una família molt especial com a protagonista: els Rodríguez. Una família com una altra qualsevol, però tot canviarà quan descobriran que el seu difunt avi era d'un altre planeta.

El seu nét, Nicolás, obrirà al traster una porta còsmica per a accedir al «més enllà», vers un planeta paral·lel, Maktub, que per una sèrie de circumstàncies s'ha quedat ancorat en els anys cinquanta.

Enmig de situacions caòtiques, hauran d'aprendre a controlar els superpoders que han rebut i usar-los per a un bon fi.

La Pel·lícula

Corre como una chica

Dirigida per Rachel Griffiths

Austràlia, 2010.

Intèrprets: Teresa Palmer i Sam Neill.

Drama biogràfic.

Història inspiradora basada en la vida de la jove Michelle Payne, la més petita de deu germans i la primera *jockey* femenina que va arribar a guanyar la Copa Melbourne (2015) en un món d'homes.

Ja de nena somiava guanyar aquesta copa, una de les competicions de cavalls més dures. Gràcies a l'amor i suport del seu pare i el seu germà, amb síndrome de Down, ho aconseguirà.

Una història inspiradora d'esforç en una família que, tot i viure diverses tragèdies, manté l'esperança i aconsegueix superar els obstacles, cosa que a priori semblava impossible.

Catequesi sobre la pregària perseverant

Sant Pare Francesc

Estimats germans i germanes, bon dia! Continuem amb les catequesis sobre la pregària. Algú m'ha dit: «Vostè parla massa sobre la pregària. No cal.» Sí, que cal. Perquè si nosaltres no resem, no tindrem la força per a anar endavant en la vida. La pregària és com l'oxigen de la vida. La pregària és atreure sobre nosaltres la presència de l'Esperit Sant que ens porta sempre endavant. Per això jo parlo tant de la pregària.

Jesús va donar exemple d'una pregària contínua, practica amb perseverança. El diàleg constant amb el Pare, en el silenci i en el recolliment, va ser el fonament de tota la seva missió. Els Evangelis ens expliquen també les seves exhortacions als deixebles, perquè resin amb insistència, sense cansar-se. El Catecisme recorda les tres paràboles contingudes en l'Evangelí de Lluc que subratllen aquesta característica de la pregària (cf. CCE, 2613) de Jesús.

La pregària ha de ser sobretot tenaç: com el personatge de la paràbola que, havent d'acollir un hoste que arriba de sobte, enmig de la nit, va a trucar a un amic i li demana pa. L'amic respon: «No!», perquè ja és al llit, però ell insisteix i insisteix fins que l'obliga a alçar-se i a donar-li el pa (cf. Lc 11,5-8). Una petició tenaç. Però Déu és més pacient que nosaltres, i qui crida amb fe i perseverança a la porta del seu cor no queda decebut. Déu sempre respon. Sempre. El nostre Pare sap ben bé què necessitem; la insistència no serveix per a informar-lo o convèncer-lo, sinó per a alimentar en nosaltres el desig i l'espera.

La segona paràbola és la de la vídua que s'adreça al jutge perquè l'ajudi a obtenir justícia. Aquest jutge és corrupte, és un home sense escrúpols, però a la

fi, exasperat per la insistència de la vídua, decideix complaure-la (cf. Lc 18,1-8). I pensa: «Val més que li resolgui el problema i així me la tregui de sobre, a fi que no vingui contínuament a queixar-se davant meu.» Aquesta paràbola ens fa entendre que la fe no és l'impuls d'un moment, sinó una disposició valenta a invocar Déu, també a «discutir» amb ell, sense resignar-se davant el mal i la injustícia.

La tercera paràbola presenta un fariseu i un publicà que van al temple a resar. El primer s'adreça a Déu presumint dels seus mèrits; l'altre se sent indigne, fins i tot per a entrar al santuari. Però Déu no escolta la pregària del primer, és a dir, dels superbs, mentre escolta la dels humils (cf. Lc 18,9-14). No hi ha veritable pregària sense esperit d'humilitat. És precisament la humilitat la que ens porta a demanar en la pregària.

L'ensenyament de l'Evangelí és clar: s'ha de resar sempre, també quan sembla que tot és en va, quan Déu sembla sord i mut i ens sembla que perdem el temps. Fins i tot si el cel s'ofusca, el cristià no deixa de pregar. La seva pregària va unida a la fe. I la fe, en molts dies de la nostra vida, pot semblar una il·lusió, un cansament estèril.

Hi ha moments foscos, en la nostra vida, i en aquests moments la fe sembla una il·lusió. Però practicar la pregària significa també acceptar aquest cansament. «Pare, jo vaig a resar i no sento res... Em sento així, amb el cor eixut, amb el cor àrid.»

Però hem d'anar endavant, amb aquest cansament dels moments dolents, dels moments en què no sentim res. Molts sants i santes han experimentat la nit de la fe i el silenci de Déu i aquests sants han estat perseverants.

